

Friday for Future alla fredagar

Under Coronapandemin så strejkar vi främst [#digital](#), [#flattenthecurve](#), [#climatestrikeonline](#). Håll utkik på hemsidan och i gruppen efter ev andra aktiviteter på fredagen. Några personer finns vid lunchtid på plats på Stortorget under behörigt avstånd till varandra.

Den 25 september är det Global aktion inom Fridays for future. I Sverige är förhoppningen en demonstration framför varje kommunhus.

I Lund samlas högst 50 personer på Stortorget kl 12-14. Tal streamas till vår Facebooksida för onlinedeltagare. **OBS ANMÄLNINGSPLIKT** i vårt Evenemang för 25/9 om man vill vara fysiskt närvarande.

Grind Galleri

På kulturnatten eller snarare kultureftermiddagen mellan klockan tolv och sjutton visar jag bilder i akryl, olja, akvarell och torrpastell med motiv från Lund och resten av Skåne. Om vädret tillåter.

Välkomna!

Ann Schlyter

Här, där och på din skärm

Detta år ser ju allt lite annorlunda ut. Vi kan inte träffas som vanligt och ha en myllrande folkfest på stan. Men! Vi kan fortfarande ha en myllrande folkfest här på hemsidan! I programmet här nedan hittar du vilka arrangemang du kan besöka på plats i år, och vilka arrangemang du kan besöka digitalt. Du hittar många gamla godingar men också nyheter. [Läs mer på hemsidan »](#)

Ta emot flyktingar från Moria!

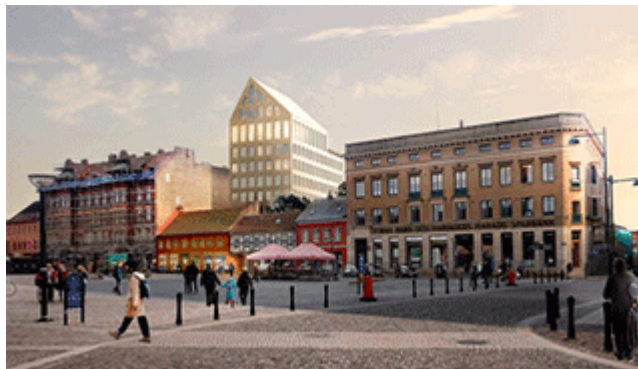
Det kräver Röda Korset och 150 forskare. Tio länder i EU tar emot 400 ensamma barn. I Sydsvenskan skrev Olle Lönnaeus: ”Igår visade Morgan Johansson att han inte vill vika från den hårda linjen när han sa blankt nej till att Sverige ska ta emot barn från det nedbrunna Moria-lägret i Grekland.”

Vad är han rädd för? Att förlora rasisternas röster?

Lunds miljöhistoria

Lunds allmänningars tragedi, Sankt Hans källas förvandling till ett surhål och Åkerlund och Rausings vinst genom miljöförstörelse är ämnet för en mycket intressant uppsats i humanekologi av Mikael Lövgren: [*The naturalization of the urban and corporate logic: How the sacred waters of Lund, Sweden, progressed into a toxic sludgehole.*](#) Vi återkommer i nästa VB med en presentation.

Reservation mot planförslaget för kvarteret Galten av Ann Schlyter

Det verkar som om min kommunalpolitiska karriär börjar och slutar med Galten.

Nåja, även om jag inte kandiderar till byggnadsnämnden nästa mandatperiod, fortsätter jag förhoppningsvis att jobba för en fin stadsmiljö, mot rivningar och annan förstörelse av det byggda kulturarvet.

Det var mot planerna på en sexfilig motorväg tvärs genom stadskärnan, Genombrottet, som jag först engagerade mig politiskt. Med stencilerade skrifter, flygblad och plakat fick vi till slut

politikerna i fullmäktige att ändra sig. Men det var nära katastrofen och många hus hade man hunnit riva, bland annat de flesta i kvarteret Galten.

Nu efter 52 år har planer på att bygga på tomten äntligen tagits fram. Men det är inte fråga om återuppbyggnad av småskaliga miljöer, nej nu gäller det exploatörernas vinster. Få hade möjlighet att påverka det underlag som gavs till en arkitekttävling, i alla fall inte Vänsterpartiet. I underlaget tycks inga rimliga begränsningar av exploateringen eller krav på bevarande och anpassning finnas.

Så småningom har vi nu ett planförslag som med rätta retat upp många Lundabor. Till min glädje ser jag att det bildats en aktionsgrupp, ARG, som för fram de argument jag haft och som sammanfattats i min reservation från i juni. Tyvärr, koncentrerar ARG sig inte på kvarteret Galten, utan förespråkar i sitt flygblad parkering på Mårtenstorget. Jag anar att byggnadsnämndens mest bilvänliga parti, FNL, haft en viss inverkan.

Min Reservation till planförslaget:

Förslaget till samråd är inte acceptabelt av flera anledningar:

- Gatuhuset mot Mårtenstorget bryts upp genom rivning av del av ett hus (TP-huset). Det räcker med ett valv för att komma in på gården.
- Gårdshuset från 1813 rivs. Det har redan rivits alltför många gamla hus i Lund, inte minns i samband med genombrottsplanerna. De få som finns kvar bör vi bevara.
- Höghuset är fortfarande för högt. Kallas 9 våningar, men egentligen är det 11 eller 12, om man räknar en hög entrévåningen för butiker och 10 eller 11 bostadsvåningar, de översta under det branta skeva sadeltaket. Husets höjd bör inte mer än marginellt få överstiga höjden av befintliga hus i kvarteret.
- Vårfruskolans elever får en mindre bollplan än den de har nu på framsidan av skolbyggnaden och skolgård på ett betongdäck ovanpå busstationen. Ytan för skolgård blir långt under alla normer. Om dessutom skolhuset ska byggas till blir det helt oacceptabelt ur ett barnperspektiv.
- Underjordisk parkering i två våningar. Vanlig parkeringsnorm ska tillämpas för verksamheter och bostäder i kvarteret, trots läget i stadskärnan. Dessutom avses göras plats för ytterligare 175 bilar enligt överenskommelse i markanvisningsavtal. Att bygga underjordiska garage innebär motsatsen till att successivt begränsa privatbilismen i stadskärnan. Man bygger fast sig i ett system som är skadligt för såväl klimat som närmiljö.
- Planens grundkoncept. Det kallas en "mötesplats" inne i kvarteret, mot vilka butiker och verksamheter väntar. Det behövs inte mer butikslokaler. Med minskad detaljhandel är det särskilt viktigt att entréer väntar mot det gamla gatunätet. Den medeltida stadens gatumiljö utarmas på innehåll.

Äntligen stod Röda Kapellet på Mårtenstorget! av Gunnar Stensson

Träden var gröna och stämningen hög fredagen den 11 september. Torget var fullt med människor som glädde sig över att allt äntligen var som det brukar vara efter sex långa mardrömsmånader. Instrumenten blänkte och musiken ekade mellan Coop och Saluhallen. Torgståndens färska frukt, putsade äpplen, kantareller, potatis och grönsaker doftade i solskenet.

Mellan låtarna höll Kapellet instrumentalister tal om coronan. De krävde större vårdåtgärder, bättre åldersvård, utökad vårdpersonal, rimliga villkor för hemvården och

mycket annat. Det hördes bra trots att förstärkare saknades. Läkarna Essie Svensson och Ingrid Gustavsson från Klostergårdens vårdcentral var de första talarna. Gensvaret från publiken var stort, alla klappade händer, kanske för att engagemanget är starkt efter ett plågsamt halvår. En grupp studenter i brokig utstyrsel dansade och skapade lite karnevalsstämning.

I Lunds konsthall vars dörrar stod öppna visades *Svävande utopier*. Uppblåsta ballonger och figurer svävade under taket i utställningslokalen. Ballonger kan användas i politiken. Kanske Kapellet kan ha med sig en uppblåsbar Trump nästa gång – och sedan sticka hål i den. Pang! Hur som helst hoppas vi att Kapellet återkommer de närmaste lördagarna i september och oktober!

Utanhör saluhallen hade ARG, Aktion Rädda Galten, sina börd. ARG protesterar bland annat mot det planerade tolvvåningshuset och parkeringsgaraget i två plan i kvarteret. De vill att Vårfruskolans skolgård ska utvidgas så den omfattar även bussarnas nuvarande parkeringsplats.

Söndagen den 13 ordnade Naturskyddsföreningen en vandring bland Källbymöllas odlingslotter öster om järnvägen i slutningen ned mot Höje å. 27 personer kom, bland dem Lene Rosenkvist som var med också på vandringen förra veckan. Deltagarna, som framför allt var innehavare av odlingslotter, fick höra om nyttan med det 50-åriga områdets biologiska mångfald. När man övertar en odlingslott bör man bevara och utveckla den mångfald som skapats av tidigare innehavare. På hemvägen plockade jag vita champinjoner. De kommer plötsligt i gräset och ska plockas i rätt ögonblick innan de åldras och maskarna tar över. De syns överallt på Klostergårdens ängar.

Lunds aktivister kämpar på alla plan för social rättvisa och för att rädda miljön.

Parkeringsstrategi av Ann Schlyter

För ett år sen fick byggnadsnämnden ta ställning till ett förslag till parkeringsstrategi. Den var alls inte särskilt radikal, men kvintetten med FNL i spetsen fick majoritet för en rad ändringsyrkandena. Och nu är detta försämrade förslag till strategi färdigt att skickas ut för remiss.

Som parkeringsstrategin nu är formulerad bidrar den varken till effektivt markutnyttjande, attraktiv stadsutveckling eller hållbart resande, vilket är mål i översiktsplanen och anges som utgångspunkter.

Strategiförslaget vill behålla antalet parkeringsplatser och bygga parkeringshus inom tio minuters gångavstånd från centrum. Vänsterpartiet anser att antalet parkeringsplatser successivt bör minska, och konstaterar att strategin inte angett någon placering av föreslagna parkeringshus nära centrum.

Strategiförslaget motiverar parkeringsplatserna med det behov personer med funktionsnedsättning har. Man skulle drastiskt kunna öka andelen parkeringsplatser som

markeras för dessa utan att öka det totala antalet.

Det är bra att cykelparkeringarna föreslås öka men det står inget om var eller hur många. Även en fördubbling vore lite med tanke på det dåliga utgångsläget. Kantstensparkering för bilar borde minska, de är farliga för cyklister. De borde tas bort till förmån för cykelbanor och cykelparkering.

Det finns många detaljer som skulle kunna förbättras, och ett barnperspektiv vilket är helt nonchalerat måste läggas till.

Jag hoppas många Lundabor engagerar sig mot detta förslag som ökar bilismen och är allt annat än klimatsmart.

[Läs parkeringsstrategin »](#)

Bostadsmarknaden måste nu på allvar möta ensamhetens gissel av Bertil Egerö & Elsa Grip

Det urbana samhället är ett samhälle av ensamhet i boendet. I våra storstäder är hälften eller mer av alla hushåll enpersonshushåll. Det gäller äldre som genom skilsmässa eller dödsfall framlever sina liv ensamma, men även yngre som ännu inte tagit steget över i familjrollen, samt en minoritet som lever hela sitt liv utan en partner.

När Coronan spreds över Sverige var ensamboendet ännu inte en frågeställning för bostadsmarknaden. Byggandet anpassade sig efter livsmönstren och försökte inte påverka dem. Ytterst små undantag snarast bekräftade det allt dominerande perspektivet att bostäder handlar om småhushåll, i bästa fall barnfamiljer, annars par eller ensamstående. Någon vilja att öppna för gemenskap i själva boendet har inte funnits.

I slutet av 1970-talet formulerades ett koncept kallat 'Bo i gemenskap', kallat BiG. Kärnan i konceptet var kombinationen privat komplett lägenhet och gemensamma ytor, bland dem ett storkök för gemensamma måltider. En lösning som innehöll både möjligheten att stänga sin dörr när en behöver det, och friheten att enkelt kunna gå ut i det gemensamma och i öppna samarbeten när en längtar efter det. Under 1980-talet växte fram ett 40-tal flerfamiljshus baserade på BiG-konceptet. De kallades kollektivhus. Senare tillkom varianten 'kollektivhus för andra halvan av livet' – för lite äldre hushåll där eventuella barn hade flugit ut. Olika öppningar för gemenskap med grannar har sedan dess sett dagens ljus: CoLive-projektet för unga ensamstående vuxna som ska byggas på Brunnsberg i Lund är ett av dem. Men fortfarande finns inte 'bo i gemenskap' som ett reellt alternativ i landets bostadsförmedlingar.

Coronan blottlägger ensamhetens gissel

Nu finns ensamhetens tunga negativa sidor för alla att se – Coronan har öppnat våra ögon. Unga ensamstående tar risken för smitta när de fyller stadens kaféer, i trots av starka rekommendationer. Äldre lider av sin ensamhet och sin rädsla för att möta andra. Bristen på vanligt socialt liv börjar tära, allt oftare talar man idag om de psykiska effekterna av långvarig isolering. Självklart, människan är inte gjord för ett liv i ensamhet.

När Coronapandemin är över kommer den att ha ändrat mycket i våra levnadsvanor. Efterfrågan på gemenskap i boendet hör säkert dit. För bostadspolitikerna gäller det att dra rätt slutsatser: bostadsmarknaden måste utveckla svar på ensamheten och ge dem en positiv klang i sin marknadsföring. *Regeringen* ser numera gemensamma utrymmen som en självklar del av bostäder för äldre som byggs med statligt stöd, och har öppnat för startbidrag till byggemenskaper. *Boverkets* skrift från 2018 om *Byggemenskaper i bostadsförsörjningen* är ett konkret bidrag avsett för kommunalpolitiker och tjänstemän. *Sveriges Allmännyttan* har noterat

ett växande intresse för kollektivhus i spetsen, och ger på sin hemsida information om pågående byggen.

Sveriges många allmännyttiga företag bör nu ges i uppdrag att leda övergången från det konventionella flerfamiljshuset till boenden som på olika sätt öppnar för kontakt och gemenskap mellan grannarna. Från dagens närmare 50 kollektivhus till hus med lokaler ordnade för kravlös gemenskap där en köksbänk och sköna sittgrupper räcker för att göra skillnad.

Erfarenheterna från Coronan är tydliga:

Bostadspolitiken bör inriktas på att skapa bostäder med utrymme för gemenskap för alla slags hushåll, inte som nu enbart för de äldre;

Boverkets regler behöver utformas så att gemensamma lokaler kan finansieras på samma sätt som bostadsyta;

Sveriges Allmännytta kan bidra med att utveckla modeller och direktiv för att underlätta övergången till gemensamhetsvänligt byggande;

Snabbkurser om gemenskapsboende ska beredas för kommunala tjänstemän och politiker, liksom för lärare och studenter på landets arkitektskolor;

Utredningar om boendets betydelse för mental hälsa i den sociala isolering mot Covid19 Folkhälsan rekommenderat ska omedelbart inledas.

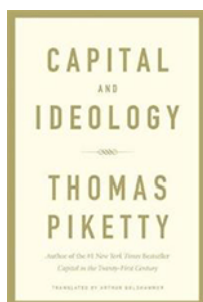
Idag har Coronan till synes släppt sitt starka grepp över vårt samhälle. Många slutsatser om det framtida samhället väntar på att formuleras: Coronan är med säkerhet inte den sista virusen att drabba oss på bred front. Kommande krav på isolering måste redan nu ges konkreta svar i både kortsiktiga och mer långsiktiga åtgärder. Bostadsmarknaden hör till de senare, arbetet kan inledas omedelbart.

Boverket har publicerat rapporten 2018:32 med namnet [Bygggemenskaper som en del i Bostadsförsörjningen](#)

Privat ägande – ojämlikhet – ”titanic physical damage”. av Gunnar Stensson

Ojämlikheten ökar i länder och mellan länder. Sverige är ett av världens rikaste och mest jämlika länder, men också det land där ojämlikheten ökar snabbast. Ojämlikhet skapar konflikter mellan rika och fattiga människor, mellan konkurrerande länder och mellan rika och fattiga länder.

Ojämlikhet och konkurrens ökar spänningarna mellan imperierna Kina, USA och Ryssland. Utsugningen av de fattigaste länderna, framför allt i Afrika ökar. Just nu är Kongo utsatt för den mordiska utvinning av kobolt som pågår för att tillgodose den växande elbilsindustrin med batterier.

Thomas Piketty analyserar ojämlikheten i sin *Capital and Ideology*. Franska revolutionen orsakades av Frankrikes ojämlikhet. Frihet, jämlikhet, broderskap. Jordägandet omfördelades. Sedan kom 1800-talet då man hyllade äganderätten som högsta samhällsprincip. Ojämlikheten ökade snabbt. Då blev varken frihet eller jämlikhet möjliga

Marx visade att ägandet ledde till slaveri och ett proletariat som utsattes för extrem ojämlikhet. Den imperialistiska kampen om koloniernas naturtillgångar och arbetskraft mellan Frankrike, Tyskland och Storbritannien utmynnade i de två

världskrigen.

De härskande klasserna i alla ojämlika samhällen utvecklade ideologier för att försvara ojämlikheten. Under medeltiden var krigare och präster privilegierade. De motiverade sina privilegier med att de stod för försvar och kunskap. Efter Franska revolutionen blev liberalismen den ideologi som den härskande klassen konstruerade för att motivera sin maktställning. Förmögenheterna ökade hastigare än tillväxten. Ojämlikheten hade nått extrema nivåer i Frankrike år 1900.

1914 ägde de tio rikaste procenten av svenska folket 88 procent av landets tillgångar medan den fattigaste hälften ägde 1 procent och de återstående 11 procenten ägdes av medelklassen. Rösträtten fördelades efter ägandet.

Marx avslöjade liberalismen. Både Piketty och Nina Björk smular sönder meritokratiska resonemangen, Nina Björk i det första kapitlet av ”*Om man älskar frihet*”.

de

Den svenska revolutionen 1917 förvandlade på ett par årtionden Sverige till det mest jämlika landet i världen. Utbildningen demokratiserades. Trygghetssystemet byggdes upp. Tillväxten ökade.

Samma utveckling ägde rum i USA och Storbritannien. Progressiv inkomstskatt, förmögenhetsskatt och arvsskatt upp till 90 procent infördes för att omfördela ägandet. Att förmögenheterna omfördelades ledde till produktionsökningar.

Ojämlikhet och fattigdom minskade i Europa och USA tills den nyliberala ideologin tog makten på Ronald Reagans och Margaret Thatchers tid. Då ökade de snabbt.

”Den rikaste hundradelen i Sverige, ungefär 70 000 individer, är fem gånger rikare idag, jämfört med för 20 år sedan. Och det de tjänar mest på är aktieutdelningar, räntor och realiserade kapitalvinster” skriver Ulla Andersson och Tony Haddou, V, i Aftonbladet debatt 13/9.

Thomas Piketty håller med. Ojämlikheten ökar på samma sätt i USA, Storbritannien, Ryssland och Kina. Utbildningen hamnar på marknaden, särskilt i det svenska skolsystemet och de amerikanska universiteten.

Vänsterpartiet föreslår i årets budget en höjd fastighetsskatt som är progressiv på värden över 7 miljoner. Vänsterpartiet föreslår också ny progressiv förmögenhetsskatt och ny progressiv kapitalskatt.

Utmärkt, säger Piketty, men det är för lite och för sent. Vi behöver en progressiv arvsskatt på upp till 90 procent som i USA och Storbritannien efter andra världskriget. Förmögenheterna måste omfördelas för att vi ska undgå ett ekonomiskt och socialt sammanbrott.

”Att ta ut lägre skatt på kapitalinkomster än på arbete som man gjorde i Sverige ledde till en totalt fiktiv och ekonomiskt obrukbar omfördelning från löner till aktieutdelning”. (Piketty, sidan 989)

I ”*Om man älskar friheten*” citerar Nina Björk på sidan 71 Göran Therborns ”*Kapitalet, överheten och alla vi andra*”:

”1991 sänktes skatten på kapitalinkomster till 30 procent, det vill säga lägre skatt än på höga arbetsinkomster. Bolagsskatten sänktes från 50 till 30 procent och förmögenhetsskatten på onoterade aktier

2020:26

avskaffades. 1997 avskaffades förmögenhetsskatten för huvudägare av börsnoterade företag. 2001 blev vinster på andelar i dotterföretag skattefria. Gåvoskatten avskaffades 2004 – adjö till den gammalliberala idén om barns lika chanser. All förmögenhetsskatt avskaffades 2007. Bolagsskatten sänktes ytterligare flera gånger, 2013 ned till Trumpnivå 22 procent.”

Piketty kallar alla partier som eftersträvar minskad ojämlikhet ”sociala demokrater”. De sociala demokraterna misslyckades i kampen mot kapitalet när finansmarknaden globaliserades och det blev möjligt att placera förmögenheterna i landet med lägst beskattning – lagligt eller olagligt i skatteparadis.

Nu håller ojämlikheten på att nå samma nivåer som i början på 1900-talet. Då orsakade den två världskrig. Nu håller den på att sänka världsekonomin. Förmögenheterna måste omfördelas.

Piketty har förslag på hur det ska göras. Om inte omfördelningen sker snabbt så att vi gemensamt kan möta miljöhotet blir en förödande klimatkatastrof omöjlig att undvika. Om Trump vinner presidentvalet lämnar USA Parisavtalet. Då är det kört.

Fortsättning följer. Ställ gärna frågor.

Kampen för Palestinas historia och kultur av Gunnar Olofsson

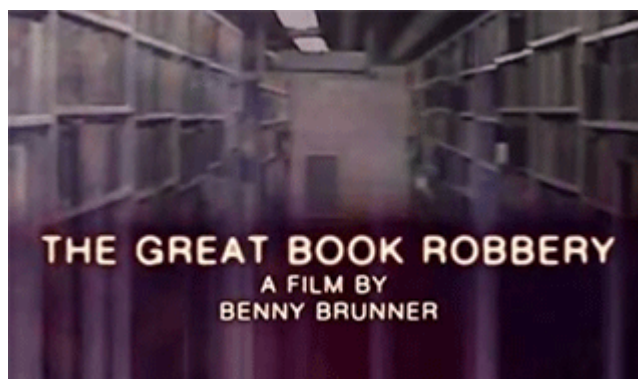
Israeliska skolbarn lär sig nästan ingenting om ockupationen av Palestina - även om de bara några år senare kommer att tjänstgöra på de ockuperade områdena i något som av en del ses som en ovanligt moralisk armé. Det konstaterar Avner Ben-Amos, professor i historia vid Tel Avivs universitet, i en aktuell studie. Kartor i skolböcker markerar inte den ”gröna linje” som utgör gränsen till det ockuperade Palestina, palestinska områden benämns med judiska namn som Samarien och Judéen, och starten av ockupationen 1967 kallas ”befrielse”.

Indoktrineringen i israeliska skolböcker är bara ett av många sätt att osynliggöra palestiniernas liv, kultur och historia. Palestinierna i Israel kallas aldrig palestinier, utan ”araber”, och utmålas som potentiella terrorister och primitiva kamelryttare. Samtidigt har ockupationsmakten tagit över palestinska klädedräkter, musik, bakverk och djur och givit dem israeliska namn. Så har den världsberömda sötsaken ”Knafeh”, ursprungligen från Nablus på det ockuperade Västbanken, lanserats i internationella matsajter som israelisk, och den palestinska huggormen – upptäckt långt innan tillkomsten av Israel – blivit israelisk nationalsymbol. Arkeologiska utgrävningar görs så okänsligt att det gamla judiska kulturarvet exponeras, medan fynd från andra kulturer förstörs på vägen. Soldater och skolklasser gör pilgrimsresor till strikt judiska kultplatser på ockuperad mark. Men inte till några kristna eller muslimska.

Stöld av historia och kultur är välkända sätt för koloniala makter att radera ut ursprungsbefolkningens existens. Så stoppas i Israel historiska och samtida dokumentärer – som den om massakern i Jenin 2002 – från att spridas och filmarna förföljs. Uppmärksammandet av viktiga händelser i den palestinska historien, som fördrivningen (”Al-Nakba”) 1948, har förbjudits liksom vissa icke-judiska symboler (julgran!). En radio- och TV-lag (1965) anger att programmen skall ”förstärka den sionistiska identiteten” och människor (läs palestinier) kan avvisas från vissa bostadsområden om man saknar ”sionistiska visioner”. Kulturministern lämnar salen när man läser poem av den palestinske nationalpoeten Mahmoud Darwish, och arabiska har avskaffats som nationellt språk. Israel är nu enligt lag (2018) ett land för exklusivt judisk utveckling.

Den holländsk-israeliske filmaren Benny Brunner visar i en dokumentär från 2012 hur israelerna i ett hemligt förråd förvarar omkring 70.000 böcker, dokument och tidningar som beslagtogs

under den etniska rensningen 1948. Viktiga historiska dokument som borde ha lämnats till den palestinska myndigheten som en del av Palestinas kulturarv. Så har inte skett.

[Se filmen »](#)

Det var först med de israeliska historikerna Benny Morris och Ilan Pappé som världen för något tiotal år sedan fick den verkliga sanningen om tillkomsten av Israel. Hur israelerna, med hjälp av judiska terrorgrupper som "Stern" och "Irgun" - utöver det område man tilldelats av FN - tillskansade sig runt hälften av det som skulle blivit en palestinsk stat. Hur man fördrev omkring 750.000 människor, genomförde massakrer på civila – den mest kända i Deir Yassin, den största möjligen i Dawaymeh med hundratals mördade - förstörde minst 530 palestinska samhällen och drev människor på flykt utan ägodelar mot Jordanien eller rätt ut i Medelhavet. Övergreppen stoppades den gången till sist genom omvärldens ingripande. Men nu är det de återstående 22% av Palestina som man är på jakt efter.

Den etniska rensningen fortsätter således än idag, om än i mindre skala och utan nämnvärd uppmärksamhet från omvärlden. Israel har flyttat in uppemot 700.000 av sin egen befolkning på ockuperat område - det som är kvar av Palestina – och beslagtar varje dag mer mark, river hus och fördriver människor och bygger fler olagliga så kallade bosättningar. Man förstör olivlundar och vattenkällor och försöker på alla sätt få palestinerna att ge sig av. FN och EU har upprepade gånger uppmanat Israel att avsluta ockupationen och koloniseringen av Palestina, men så länge orden inte följs av några verkliga sanktioner eller annat fortsätter övergreppen.

Bland palestinerna finns dock en växande aktivism för att bevara historia och kultur. Hashtag #HeresMyVillage arbetar för att sätta på kartan hundratals palestinska samhällen som raderats ur historien av ockupationsmakten. #ShowTheWall lobbar mot Google, Apple och andra för att klart märka ut Israels 700 km långa mur / barriär på ockuperad mark. #GoogleMapsPalestine kräver att de ockuperade områdena kallas "Palestina", och inte bara "Västbanken och Gaza".

Bilder från Minsk av Ulf Nymark

På Självständighetstorget i Minsk vänder Lenin ryggen mot parlamentet. Och visst, det är inte där makten finns idag.

Ty den verkliga makten finns i en pompös byggnad i centrala Minsk...

*...där porten är försedd med en vapensköld som bär initialerna KGB. Svärdet - själva
sinnebilden för det våld regimen utsätter befolkningen för när den kämpar
för demokrati och frihet.*

Bilderna från en resa i Belarus våren 2019